

Ο ΥΒΡΙΔΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ! Ο Νόμος του Υβριδικού Πολέμου και η ΜΕΘΟΔΟΙ...

Αξιοποιώντας τις στρατηγικές που έχουν παρατηρηθεί πως χρησιμοποιούνται από τις Μεγάλες Δυνάμεις, καταλήγουμε πως στην εποχή μας έχει επινοηθεί ένα νέο πρότυπο ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, μία νέα μέθοδος κατανόησης και αντίληψης των διεθνών σχέσεων. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την εξέλιξη σε όλα τα επίπεδα οδηγεί σε νέες τακτικές χειραγώγησης και επιβολής της εξωτερικής πολιτικής των Μεγάλων Δυνάμεων, οι οποίες έχουν εγκαταλείψει την περιχαράκωσή τους στα στρατόπεδα του...

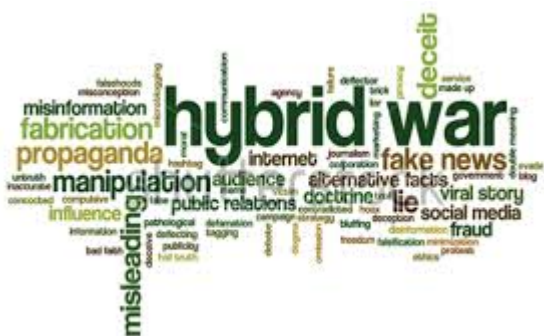
...καπιταλισμού και του σοσιαλισμού, απεναντίας, θα μπορούσαμε να πούμε ότι έχουν πλέον τροποποιήσει την κοσμοθεωρία τους, ανάμεσα στο μονοπολικό και στο πολυπολικό μοντέλο.

Ο μεγάλος στόχος πίσω από κάθε Υβριδικό Πόλεμο είναι να διαταράξει προγράμματα και εργασίες συνεργασίας, πολυπολικού και διακρατικού χαρακτήρα, μέσω εξωτερικά υποκινούμενων συγκρούσεων ταυτότητας (εθνοτικής, θρησκευτικής, περιφερειακής, πολιτικής, κλπ) στοχεύοντας γεωπολιτικά το πιο

ευάλωτο μέλος μεταξύ των διαφοροποιημένων μελών συνεργασίας. Για να γίνει κατανοητό, θυμίζουμε την θεωρία Σπαρτιάτικης φάλαγγας κατά την οποία μία φάλαγγα είναι τόσο ισχυρή όσο το πιο αδύναμο στέλεχος της.

Σύμφωνα με πολλούς αναλυτές, οι ρωσικοί στόχοι διεύρυνσης της Ευρασίας και τα έργα του Δρόμου του Μεταξιού της Κίνας είναι οι στόχοι της παγκόσμιας στρατηγικής Υβριδικού Πολέμου των ΗΠΑ, και αυτό, κατά συνέπεια, ανοίγει ένα ευρύ γεωγραφικό φάσμα πεδίων μαχών. Η ευρύτερη «Heartland», όπως ορίζεται στο αμερικανικό γεωστρατηγικό δόγμα, στην οποία συναντώνται αυτά τα δύο project είναι τα Βαλκάνια, η ASEAN, η MENA και η Λατινική Αμερική. Σε αυτές τις περιοχές έχουν προσδιοριστεί τα τρωτά σημεία που παρουσιάζει καθεμιά από τις στοχευμένες κρατικές οντότητες βάσει της ιδιότυπης διαφορετικότητας μεταξύ αυτών. Οι οποίες αδυναμίες των παραπάνω περιοχών θα αποτελέσουν την Κερκόπορτα για τον σκανδαλισμό του νέου επαναστατικού τύπου ασύμμετρου πολέμου.

Στη μεθοδολογία αυτού του Μη Συμβατικού Πολέμου, ενσωματώνονται οι μεταβλητές της εθνότητας, της θρησκείας, της ιστορίας, των διοικητικών ορίων, της φυσικής γεωγραφίας και των κοινωνικο-οικονομικών ανισοτήτων για τη διαμόρφωση μίας συνολικής ανάλυσης που αποδεικνύει τις αδυναμίες της κάθε χώρας στον Υβριδικό Πόλεμο.

0 Νόμος του Υβριδικού Πολέμου

Ο Υβριδικός Πόλεμος είναι μια από τις πιο σημαντικές στρατηγικές εξελίξεις όλων των εποχών, που διαθέτουν οι ΗΠΑ ως αιχμή του δόρατος της εξωτερικής πολιτικής τους. (Να τονίσουμε εδώ βέβαια ότι χρησιμοποιείται και από την έτερη μεγάλη δύναμη την Ρωσία.

Ειδικός σε θέματα Υβριδικού Πολέμου είναι ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων της Ρωσίας, Βαλερί Γκερασίμοφ, ο οποίος θεωρείται ότι οργάνωσε το ρωσικό σχέδιο αντιμετώπισης της Ουκρανικής κρίσης και όχι μόνο). **Υπό αυτή την έννοια η μετάβαση από τις Έγχρωμες Επαναστάσεις στους Μη Συμβατικούς Πολέμους αναμένεται να αποτελέσει το κυρίαρχο φαινόμενο στις τάσεις αποσταθεροποίησης για τις επόμενες δεκαετίες.**

Όσοι δεν είναι συνηθισμένοι στη γεωπολιτική θεώρηση, υπό την οπτική του Υβριδικού Πολέμου, θα αναγκαστούν να παλέψουν για να κατανοήσουν τις επερχόμενες εξελίξεις, πόσω δε για να τις αντιμετωπίσουν. Κύριο σημείο, για όσες πολιτικές ηγεσίες δεν έχουν προσαρμοστεί στην νέα αυτή πραγματικότητα, είναι πως δε μπορούν να προβλέψουν το επόμενο σημείο έκρηξης ενός Υβριδικού Πολέμου, καθιστώντας δύσκολο, για αυτούς, ώστε να προσδιορίσουν τις περιοχές και χώρες που κινδυνεύουν περισσότερο να πέσουν θύματα αυτής της νέας μορφής επιθετικότητας.

Το κλειδί για την πρόβλεψή τους είναι η αποδοχή ότι οι Υβριδικοί Πόλεμοι είναι

εξωτερικά υποκινούμενες ασύμμετρες συγκρούσεις, οι οποίες επικεντρώνονται στο σαμποτάζ συμπαγών γεω-οικονομικών συμφερόντων. Έχοντας αυτό το νόμο ως σημείο εκκίνησης, είναι σχετικά εύκολο να εντοπίσουμε πού μπορεί να σημειωθεί η επόμενη επίθεση.

Εξηγώντας τα μοτίβα πίσω από τον Υβριδικό Πόλεμο και εμβαθύνοντας την κατανόηση του στρατηγικού περιγράμματος αυτής της ασύμμετρης τακτικής, θα αποδείξουμε πως η εκ του προτέρου εκπόνηση του πλαισίου δράσης υπήρξε, πράγματι, το παιχνίδι κατά τη διάρκεια των πολέμων των ΗΠΑ σε Συρία και Ουκρανία, τα οποία θεωρούνται ως τα δυο υβριδικά θύματα της μεταμοντέρνας ιμπεριαλιστικής τακτικής της.

Τα διδάγματα που έχουν εξαχθεί μέχρι τώρα εφαρμόζονται στην πρόβλεψη των επόμενων θεάτρων επιχειρήσεων του Υβριδικού Πολέμου και των πιο ευαίσθητων γεωπολιτικών σημείων σκανδαλισμού. Τοιούτο τρόπο μπορούμε να επικεντρωθούμε σε αυτές τις περιοχές και να αναλύσουμε γιατί είναι τόσο στρατηγικά και κοινωνικο-πολιτικά ευάλωτες για να γίνουν τα επόμενα θύματα του μεταμοντέρνου πολέμου των ΗΠΑ.

Το πλαίσιο του Υβριδικού Πολέμου.

Αυτό που πρέπει, αρχικά, κανείς να ξέρει για τον Υβριδικό Πόλεμο είναι ότι ποτέ μέχρι τώρα δεν έχει εξαπολυθεί εναντίον μιας συμμαχου της Ουάσιγκτον ή οπουδήποτε οι ΗΠΑ διαθέτουν μείζονος σημασίας προϋπάρχοντα συμφέροντα, μεταφραζόμενα σε υποδομές. (Μην συγχέετε τα πάμπολλα τρομοκρατικά χτυπήματα στην Ευρώπη και ιδιαίτερα στη Γαλλία με τις τεχνικές του Υβριδικού Πολέμου).

Οι χαοτικές διεργασίες που εξαπολύονται κατά την διάρκεια του μεταμοντέρνου τεχνάσματος ανατροπής καθεστώτος είναι αδύνατον να ελεγχθούν, πλήρως, και θα μπορούσε ενδεχομένως να προκαλέσουν το ίδιο είδος γεωπολιτικής υποστρωφής, που η Ουάσιγκτον προσπαθεί άμεσα ή έμμεσα να διοχετεύσει εναντίον των πολυπολικών της αντιπάλων, κατά του ίδιου της του εαυτού. Αντίστοιχα, για το λόγο αυτό, οι ΗΠΑ δεν θα προσπαθήσουν ποτέ να διεξάγουν Υβριδικό Πόλεμο, όπου έχουν συμφέροντα τα οποία είναι «πολύ μεγάλα για να αποτύχουν», αν και μια τέτοια εκτίμηση είναι, φυσικά, ταυτόχρονα σχετική και θα μπορούσε γρήγορα να αλλάξει ανάλογα με τις γεωπολιτικές συνθήκες. Παρ'όλα αυτά, παραμένει ένας γενικός κανόνας ότι οι ΗΠΑ δεν θα σαμποτάρουν ποτέ εσκεμμένα τα δικά τους συμφέροντα, εκτός και αν υπάρχει ένα όφελος «καμένης γης» σε αυτό το εγχείρημα, κατά τη διάρκεια ενός θεάτρου επιχειρήσεων, που επιτάσσει υποχώρηση ή αναδίπλωση. Σε αυτό το πλαίσιο, θεωρητικά, θα μπορούσε να εφαρμοστεί μία τέτοια τακτική στη Σαουδική Αραβία ή την Τουρκία, αναλόγως των γεωπολιτικών συνθηκών που επικρατούν στη Μέση Ανατολή.

Γεωστρατηγικοί και οικονομικοί

παράγοντες :

Πριν από την απαρίθμηση των γεω-οικονομικών βάσεων του Υβριδικού Πολέμου, είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι οι ΗΠΑ έχουν επίσης γεω-οικονομικούς παράγοντες, στους οποίους υπόκεινται, όπως τον εγκλωβισμό της Ρωσίας σε ένα προκαθορισμένο οικονομικό τέλμα. Τη σημερινή εποχή μπορούμε να πούμε ότι ζούμε το δόγμα «**Reverse Brzezinski**», το οποίο εφαρμόζεται ταυτόχρονα στην Ανατολική Ευρώπη μέσω Donbass, τον Καύκασο μέσω Ναγκόρνο-Καραμπάχ, και την Κεντρική Ασία μέσω της Fergana Valley, και αν συγχρονιστούν μέσω επίκαιρων προκλήσεων, τότε αυτή η τριάδα των παγίδων θα μπορούσε να αποδειχθεί θανατηφόρα αποδοτική για την επίτευξη ενός μόνιμου γεωπολιτικού βάλτου που θα καθήλωνε τη ρωσική αρκούδα.

Αυτό το μακιαβελικό σχέδιο θα παραμένει πάντα ο υπ' αριθμόν ένα κίνδυνος, επειδή αποτελεί προϋπόθεση για μια αδιάψευστη γεωπολιτική πραγματικότητα και το καλύτερο που μπορεί να κάνει η Μόσχα είναι να προσπαθήσει να προκαταλάβει την ταυτόχρονη ανάφλεξη της μετα-Σοβιετικής περιφέρειας ή έγκαιρα και σωστά να ανταποκριθεί στις –υπό τις ΗΠΑ – προκαλούμενες κρίσεις, τη στιγμή που αναδύονται.

Υπό το παραπάνω πρίσμα τα στοιχεία γεωστρατηγικής του Υβριδικού Πολέμου παραμένουν κάπως ανεξήγητα, από γεω-οικονομικής φύσεως, κυρίως για την περίπτωση της Ρωσίας. **Ωστόσο προκειμένου για ευρύτερα σχετικούς στόχους, όπως η Κίνα και το Ιράν, είναι απαραίτητο να παραλείψουμε το δόγμα «Reverse Brzezinski», ως προαπαιτούμενο και ανταυτού να επικεντρωθούμε περισσότερο στα οικονομικά κίνητρα που οι ΗΠΑ έχουν σε κάθε περίπτωση.**

Ο μεγάλος στόχος πίσω από κάθε Υβριδικό Πόλεμο θα πρέπει να παραμένει μες το μυαλό μας ως η διατάραξη Οργανισμών, Ενώσεων και Συμμαχιών, μέσω εξωτερικά προκαλούμενων συγκρούσεων ταυτότητας που υποβόσκουν, ελέω της διαφορετικότητας των συνεργαζόμενων μελών.

Αυτό το πρότυπο μπορεί σαφώς να παρατηρηθεί στη Συρία και την Ουκρανία και είναι ο νόμος του Υβριδικού Πολέμου. Οι συγκεκριμένες τακτικές και πολιτικές μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται σε κάθε αποσταθεροποίηση μπορεί να διαφέρουν, αλλά η στρατηγική αντίληψη εξακολουθεί να ισχύει σε αυτό το βασικό δόγμα. Λαμβάνοντας, αυτό τον αντικειμενικό σκοπό, υπόψη, είναι δυνατό να μεταβούμε από το θεωρητικό πεδίο στο πρακτικό και να αρχίσει ο εντοπισμός των γεωγραφικών διαδρομών των διαφόρων project που οι ΗΠΑ θέλουν να στοχεύσουν. Προκειμένου να πληρούν τις προϋποθέσεις, οι πολυπολικές διακρατικές διεργασίες που αναφέρονται θα μπορούσαν να είναι ενεργειακά project, θεσμικά ή οικονομικά όργανα συνεργασίας. Όσο μεγαλύτερη είναι η επικάλυψη μεταξύ αυτών των τριών κατηγοριών, τόσο πιθανότερο γίνεται ένα σενάριο Υβριδικού Πολέμου για μια συγκεκριμένη χώρα.

Κοινωνικο-Πολιτικές   διαρθρωτικές αδυναμίες:

Μόλις οι ΗΠΑ εντοπίσουν το στόχο τους, αρχίζει η αναζήτηση για τα δομικά τρωτά σημεία που θα εκμεταλλευτούν στον επικείμενο Υβριδικό Πόλεμο. Κατά τα συμφραζόμενα, αυτοί οι στόχοι δεν είναι φυσικά αντικείμενα στα οποία διενεργούνται **δολιοφθορές**, όπως σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και οδικοί άξονες (αν και σε κάθε περίπτωση στοχοποιούνται και τέτοια, εντούτοις από διαφορετικές ομάδες αποσταθεροποίησης), αλλά στόχοι με κοινωνικο-πολιτικά χαρακτηριστικά. Αυτά πρόκειται να χειραγωγηθούν, προκειμένου να τονιστούν με τον πλέον ελκυστικό τρόπο ορισμένες δημογραφικές «ιδιαιτερότητες» από τον υπάρχον εθνικό ιστό και ως εκ τούτου να «νομιμοποιηθεί» η προσχεδιασμένη διαχείριση της εξέγερσης, εναντίον των αρχών, από ξένα κέντρα.

Τα ακόλουθα είναι τα πιο κοινά κοινωνικο-πολιτικά διαρθρωτικά τρωτά σημεία που σχετίζονται με την προετοιμασία του Υβριδικού Πολέμου και αν το καθένα από αυτά μπορεί να συνδεθεί με μια συγκεκριμένη γεωγραφική θέση, τότε γίνεται πολύ πιο πιθανό να χρησιμοποιηθεί ως μαγνήτης γαλβανισμού στην πορεία προς μία «Έγχρωμη Επανάσταση» και προκαταρκτικά ως μέσο εδαφικής οριοθέτησης για την προοπτική του Μη Συμβατικού Πολέμου που θα ακολουθήσει:

**εθνότητα,
θρησκεία,
ιστορία**

διοικητικά όρια κοινωνικο-οικονομικές ανισότητες φυσική γεωγραφία

Όσο μεγαλύτερη είναι η επικάλυψη που μπορεί να επιτευχθεί μεταξύ καθενός από αυτούς τους παράγοντες, τόσο ισχυρότερη δυναμική αποκτά η διενέργεια του Υβριδικού Πολέμου. Κάθε επικάλυψη αποτελεί μεταβλητή εκθετικής μορφής, πολλαπλασιάζοντας τη συνολική βιωσιμότητα της προσχεδιασμένης εκστρατείας και της «διατήρησης ισχύος».

Προετοιμασία:

Ο Υβριδικός Πόλεμος προηγείται πάντα από μια περίοδο κοινωνικής και διαρθρωτικής προετοιμασίας. Η πρώτη αφορά παραμέτρους πληροφόρησης και ελαφράς ισχύος (soft power) ενέργειες που μεγιστοποιούν την αποδοχή των «δημογραφικών στοιχείων» της επερχόμενης αποσταθεροποίησης και καθοδηγούν το κοινό στη διαπίστωση της απαίτησης κάποιου είδους δράσης ή της παθητικής αποδοχής των εξελίξεων, προκειμένου να αλλάξει η παρούσα κατάσταση των πραγμάτων.

Ο δεύτερος τύπος προετοιμασίας αφορά τα διάφορα τεχνάσματα στα οποία οι ΗΠΑ καταφεύγουν, προκειμένου η στοχοποιημένη κυβέρνηση να επιδεινώσει, ακούσια, τις διάφορες κοινωνικο-πολιτικές διαφορές που έχουν ήδη εντοπιστεί, με στόχο τη δημιουργία διασπαστικών τάσεων, οι οποίες προκύπτουν από τη δυσαρέσκεια της αναδεικνυόμενης διαφορετικότητας που είναι τότε πιο επιρρεπής στις κοινωνικές προετοιμασίες και την επακόλουθη πολιτική οργάνωση – υπό την σκηνοθεσία των ΜΚΟ (που στις περισσότερες περιπτώσεις συνδέονται με το Ίδρυμα Soros ή

/ και το National Endowment for Democracy).

Επεκτεινόμενοι στην τακτική της προετοιμασίας των διαρθρωτικών αλλαγών, μπορούμε να δούμε πως η πλέον κοινά χρησιμοποιούμενη και παγκοσμίως αναγνωρισμένη μέθοδος είναι οι κυρώσεις. Σιωπηρός στόχος αυτών (αν και δεν είναι πάντα εύκολο να επιτευχθεί) ήταν ανέκαθεν να «κάνουν τη ζωή πιο δύσκολη» για το μέσο πολίτη, έτσι ώστε αυτός να γίνει πιο δεκτικός στην ιδέα της αλλαγής του καθεστώτος. Τοιούτο τρόπο ο μέσος πολίτης ποιμαίνεται, ενεργώντας υπό τις ενσταλαγμένες, εξωτερικά, παρορμήσεις.

Λιγότερο γνωστές, ωστόσο, είναι πιο πλάγιες μέθοδοι, οι οποίες προς το παρόν και σχεδόν παντού έχουν εφαρμοστεί, για την επίτευξη αυτού του στόχου. Αυτές περιβάλλονται από τη δύναμη που οι ΗΠΑ διαθέτουν στην επιρροή ορισμένων δημοσιονομικών καθηκόντων των στοχευμένων μελών, ήτοι το ποσό των εσόδων που λαμβάνουν και το αντίστοιχο που θα ξοδέψουν. Μπορούμε να πούμε ότι οι Ψυχολογικές Επιχειρήσεις που εφαρμόζονται στην Ελλάδα του Μνημονίου αποτελούν το απόσταγμα όλων των προαναφερόμενων μεθόδων, οι οποίες εφαρμόζονται από Ε.Ε. και ΔΝΤ (το οποίο εξηγεί και την χάλκευση των δημοσιονομικών στοιχείων της χώρας για το δανεισμό της από το Ταμείο).

Η παγκόσμια ύφεση στον τομέα της ενέργειας και των συνολικών τιμών των εμπορευμάτων έχει χτυπήσει τα κράτη που εξάγουν αυτά τα προϊόντα σε εξαιρετικό βαθμό, πολλά από τα οποία εξαρτώνται δυσανάλογα από το εμπόριο πόρων για να ικανοποιήσουν τα δημοσιονομικά τους όρια. Η μείωση των εσόδων, σχεδόν πάντα, οδηγεί στο ενδεχόμενο των περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες.

Παράλληλα με αυτό, ορισμένα κράτη είναι αντιμέτωπα με απειλές, κατασκευασμένες από την Ουάσινγκτον, για την ασφάλειά τους και

είναι αναγκασμένα να απαντήσουν επείγοντως σε αυτές, δημιουργώντας υψηλές και απρόσμενες απαιτήσεις στον προϋπολογισμό τους για αμυντικά προγράμματα που θα μπορούσαν να έχουν διαφορετικά επενδυθεί, προς όφελος της κοινωνίας. Από μόνα τους, κάθε ένα από αυτά τα «κομμάτια» έχει σχεδιαστεί για να μειώσει τις κοινωνικές δαπάνες της κυβέρνησης, έτσι ώστε να επωασθούν οι μεσοπρόθεσμες προϋποθέσεις, που απαιτούνται για την ενίσχυση των προοπτικών μιας Έγχρωμης Επανάστασης, το πρώτο στάδιο του Υβριδικού Πολέμου.

Σε περίπτωση που ένα κράτος νοιώσει τόσο περιορισμένη πρόσληψη εσόδων και μια απροσδόκητη ανάγκη να καταβάλει χράτσι για τον αμυντικό του προϋπολογισμό, τότε αυτό θα οδηγήσει σε μια εκρηκτική αντίδραση, με επίδραση στη μείωση των κοινωνικών υπηρεσιών ακόμα και στην επιθετική επιτάχυνση του χρονοδιαγράμματος της Έγχρωμης Επανάστασης για την μεταβολή της από μεσοπρόθεσμη σε βραχυπρόθεσμη, ανάλογα με τη σοβαρότητα της προκύπτουσας εσωτερικής κρίσης και την επιτυχία που θα σημειώσουν οι αμερικανικά υποκινούμενες ΜΚΟ στην πολιτική διοργάνωση των προαναφερόμενων bloc διαφοροποιημένης ταυτότητας εναντίον της κυβέρνησης.

Μεταφέροντας το θεωρητικό μοντέλο που μόλις αναλύθηκε, στην εφαρμογή μπορούμε να δούμε την ανάλυση των γεωστρατηγικών και οικονομικών παραγόντων που βρίσκονται πίσω από τους πολέμους σε Συρία και Ουκρανία, καθώς και την κοινωνικο-πολιτική ανάλυση των διαρθρωτικών τρωτών σημείων που οι ΗΠΑ προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν με διάφορους βαθμούς επιτυχίας. Τα δύο αυτά παραδείγματα, τα οποία σαφώς αποτελούν περιπτώσεις Υβριδικού Πολέμου, θα χρησιμοποιηθούν στα επόμενα μέρη της ανάλυσής μας που θα δημοσιευτούν αύριο και μεθαύριο στο Geopolitics & Daily News εν είδει πειράματος, προκειμένου να επιβεβαιώσουν τη θεωρία μας.

(Τέλος Πρώτου Μέρους)

[ΠΗΓΗ : Geopolitics Editorial Team](#)

[Ο ΥΒΡΙΔΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ! \(ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ\)](#)

[Ο ΥΒΡΙΔΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ! \(ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ\)](#)

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕ ΠΑΝΤΟΥ – ΔΙΑΔΩΣΕ ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

**ΣΕ ΣΧΟΛΙΑ Η ΑΝΑΡΤΗΣΕΙΣ ΑΛΛΩΝ BLOG Η SITES & ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ
ΟΜΑΔΕΣ facebook**

ΠΗΓΗ: <http://e-synews.gr/wp/2019/11/11/o-ybridikos-polemos-o-nomos-yvridikoy-polemoy-methodoi/>